

todistaja

LOKAKUU • OCTOBER 2013 No. 9 Volume 88

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

”Joka lännen vettä juo niin jano jää”

Herman Blomerus

Tässä syyssterveiset Pastori Herman Blomerukselta. Monet meistä tunnemme hänet lauluista, joita hän on laulanut äänitteille vuosi kymmenien aikana. Mutta hän ollut perheineen työntekijänä myös Kanadassa, Torontossa, Vancouverissa ja Calgaryssa, ja myöhemmin vierailut täällä konfereissa ystäviä tapaamassa. Järvenpäässä, mikä on heidän kotikaupunginsa, hän on palvellut seurakuntaa yksitoista vuotta.

- Kiitokset Todistaja-lehdelle mahdollisuudesta lähettää tervehdys sinne Kanadaan. Meillä täällä Suomessa on ollut hieno kesä, lämmintä on ollut riittämiin ja evankeliumia olemme saaneet kaiuttaa sanoin ja sävelin kauniin suven keskellä.

Outi esitti muutamia kysymyksiä esim. mitä Kanadassa vietetty noin 11 vuotta perheenä merkitsivät meille. En-

sinnäkin ne ovat jättäneet lähemättömän Kanada-ikävän, mikä aina silloin tällöin vie rakkaitten muistojen pariin. Aika, minulle henkilökohtaisesti oli rikasta hengellisesti. Seurakuntatyö tuli läheiseksi ja rakkaaksi. Sielujen voittaminen yksilötasolla tuli arvokkaaksi. Jos sai yhdenkin ihmisen kiinnostumaan uskosta Jeesukseen niin sehän oli aivan mahtavaa, puhumattakaan jos sai henkilön voitettua Herralle.

Perheenä asetuimme mielestäni ihan mukavasti Kanadaan. Siellä oli se yksilön vapaus, ihmisten eri värisyydet ja erilaisuus ei meinannut mitään; oli niin helppoa sulautua. Lapsemme Roger ja Pricilla opivat täydellisen englannin kielen ja me Helenan kanssa tyydyimme finliskaan.

Pricillalla ja Tonilla on kaksi sulolaista poikaa, Jeremia 6 vuotta ja Jordan vuodenvanha, molemmat iso-vanhempien silmäteriä ja rakkaita. Roger asustelee vielä yksikseen ihan meitä lähellä.

Toimittaja kysyi vielä onko osa sisintä vielä Kanadassa? Vastaus on yksinkertaisesti, ”joka lännen vettä juo niin jano jää.” Sellainen seikkailu ja elämyksien hakeminen on iän myötä kadonnut ja halu tehdä Jumalan tahtoa elämässä, nousee arvoon arvaamattomaan.

Vielä kysymykseen eläkkeelle siirtymisestä ja vieläkö Kanada kiinnostaisi? Tämä kutsu mikä on Jumalalta saatu, on elinikäinen. Niin kauan kuin askel nousee ja järki pelaa, on tarkoitus toimia evankeliumin asialla. Mitään mahdollisuuksia ei ole suljettu pois kunhan vain Jumala selvästi osoittaa tahtonsa ja osoittaa tien jota tulee käydä.

Kiitokset sinulle Outi kysymyksistä. Toivotan lehden lukijoille siunausta. Terveisin: Herman ja Helena Blomerus Vantaan-Ruskeasannalta.

KOONNUT OIVA HUITTINEN

Esi-isiemme perintö
Juha Viitanen
sivu 4

Ilonpisaroita
Maire Finnig
sivu 5

Uusi nuorisopastori
Thunder Bayssä
Tapani Alopaeus
sivu 12

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Sanna Mutka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.

Canada

Vierailu Suomesta

Todistaja-lehden yhdyshenkilö Suomesta, Reijo Metsälä vaimonsa ja poikansa kanssa kävi lomamatkallaan katso-massa, mitä tapahtuu Todistajan toimituksessa.

Vancouverin Kotikirkon yläkerrassa oli parhaillaan menossa lehden postittaminen. Totuttuun tapaan pöydän ympärillä hyvän kokoinen ryhmä liimaili osoitteita ja postimerkkejä ulkomaille lähteviin kuoriin. Toiset tait-

toivat ja pujottelivat lehtiä ja liimasivat kuoret kiinni. Värikäs 2013 syyskuun numero oli lähdössä maailmalle.

Tämä postitus onkin iso työ, arveli Reijo seurattessaan innokkaiden vapaaehtoisten

työskentelyä. Pöydällä ja lattialla oli kasoittain lehtiä ja kuoria. Operaatio tapahtui iloisesti rupattelun ja kaukaa tulleen silmissä toiminta näytti kerrassaan värikkäältä ja mittavalta. Tällainen pos-

titus tapahtuu 10 kertaa vuodessa.

Suomen yhdyshenkilö Reijo Metsälä kertoi, että yleensä häneen ottavat yhteyttä silloin, kun osoite muuttuu tai joku on muuttanut pois tästä

Postitus-ryhmä

**Reijo Metsälä,
Keijo Sakara
Outi Alopaeus**

ajasta. Amerikan mantereen suomalaista Todistaja-lehteä tilataan vanhaan maahan satoihin koteihin. Monilla on yhteyksiä lännellä olevien sukulaisten tai tuttavien kanssa, lehti pitää sitä yhteyttä yllä. Toisaalta Todistajan hengellinen sanoma rohkaisee ja puhuttelee lukijoita kaikkialla.

Reijolla ja päätoimittaja Outi Alopaeuksella oli paljon keskusteltavaa lehciaisioista. Tapaaminen antoi hyviä vinkkejä molemmille, ja lisää yhteisiä suunnitelmia on tekeillä. Kiitokset Metsälän perheelle käynnistä ja kaikkea Jumalan hyvää tuleville päiville.

LM

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Syyskausi on täydessä vauhdissa, ja jälleen ker-ran on aika muistuttaa joulutervehdyksistä.

Tervehdykset Todistajassa kohentavat tuntuvasti taloudellista tilannetta, ja meillä jotka olemme hitaita kirjoittamaan joulukortteja, on erinomainen tilaisuus tehdä se Todistaja lehdessä. Tervehdyksien tulee olla toimituksessa marraskuun 9. päivään mennessä. Ne voidaan lähettää postissa tai e-mailin kautta, mikä olisi erittäin toivotavaa. **Huomioi että faxilla EI voi toimittaa tervehdyksiä.**

Joulusanoma on melkein valmis. Siinä on monia mie-

lenkiintoisia artikkeleja. Joulusanoman tilaukset pitää olla sisällä marraskuun 9. päivään mennessä. Seuraava lehti on kaksoisnumero ja postitetaan joulukuun alussa. Siihen lisätään neljä ylimääräistä sivua, siis enemmän lukemista!

Lehden talous on tällä hetkellä hyvässä mallissa. Olemme toimituksessa kiitollisia edesmenneelle Ensio Viitaselle, joka oli muistanut Todistaja-lehteä testamentissaan. Se antaa hyvän tuen lehden taloudelle. Toivomuksemme on että lahjoituksen "virta" jatkuu niin kuin tähänkin asti.

Juha Viitanen, Ension poika, kirjoittaa mielenkiin-

toisesti muisteloita isästään, "Esi-isiemme perintö". Oli erikoisen ihana tavata Sanni Särkkää Sudbryn konferenssissa. "Herramme testamentti" onkin juuri sopiva tähän lehteen. Etusivulla on meille kaikille tuttu evankelista, Herman Blomerus. Herman on jäänyt eläkkeelle ja vastaa muutamisiin kysymyksiin. Kiitos Oiva Huitiselle, joka laitoi haastattelun vireille. Pastori Riku Tuppurainen piti valaisevan raamattutunnin Sudbryn kesäkonferenssissa, josta ensimmäinen osa tässä lehdes-sä. Maire Finngin kertoo uskoontulostaan. Ari Rocklin kertoo vaimonsa Ruutin kanssa tekemästään vuoden

pituudesta lähetys matkastaan. LähetystyönViesti sivut ovat uudistettu: **www.lahetys.info**.

Saamme kaiken lisäksi tutustua Arttu ja Laura Koskenrantaan uuteen nuorisopastoripariskuntaan Thunder Bayssä.

Todistaja-lehden postituspäivänä meillä oli ilo tutustua Suomessa asuvaan lehden yhteyshenkilöön. Kiitos Reijo, kun tulit perheesi kanssa tapamaan meitä!

Iloista lukemista ja taivaan Isän siunaamaa syksyä kaikille!

OUTI

PÄÄKIRJOITUS

Herramme testamentti

Kun Jeesus oli lähdössä taivaaseen Hän kokosi seuraajansa Öljyvuorelle ja luovutti siellä heille testamentinsa. Se sisälsi koko ihmiskunnan lunastuksen synnin ja kadotuksen valasta.

Tuo hetki Öljyvuorella, opetuslasten joukon ollessa koolla, Jeesuksen puhuessa heille viimeisen kerran ennen kuin pilvi vei Hänet pois, sisälsi sen testamentin avaamisen, jonka Hän kuolemallaan ja ylösnousemisellaan oli tehnyt. Se oli nyt valmis. Uusi liitto Kristuksen veressä. Ellei sitä olisi, ei olisi myöskään helluntaita eikä Pyhän Hengen voimaa. Uuden liiton helluntai on seurausta siitä, mitä tapahtui Golgatalla ja pääsiäisaamuna.

Helatorstaina Jeesus aloitti testamentinsa lukemisen sanomalla nuo majesteettilliset sanat: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja*

tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen" (Matt. 28:18,19). Menkää! Se on Uuden testamentin lähetyskäsky ja helluntaina opetuslapset saivat voiman tämän tehtävän suorittamista varten.

Kukaan ei kuitenkaan voi mennä mihinkään eikä puhua mitään ennen kuin itse on ottanut vastaan tämän saman testamentin kutsun, "tulkaa Minun tyköni kaikki". Vasta sen jälkeen voimme ymmärtää ja totella lähetyskäskyä, "menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." Sehän on yksinkertaisesti tiedon antamista ihmisille, että heille on tehty testamentti tätä ja tulevaa elämää varten. Paavali kirjoittaa korinttolaisille: *"Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut, että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden ja että Hänet haudattiin ja että Hän nousi kuolleista kirjoitusten mukaan."*

Ihmistenkin tekemä testamentti on tärkeä asiapaperi ja liittyy aina tekijänsä kuolemaan. Vasta kuoleman jälkeen on testamentti voimassa ja valmis avattavaksi. Testamentin sisältö voi merkitä suuriakin asioita omaisille ja niille, joita testamentti koskee. Testamentin tekijän viimeinen tahto halutaan räyttää ja näin hänen elämänsä ja kuolemansa säilyttää tuon hetken.

Kun Kristuksen testamentti luetaan meidän hyväksemme, kohtaamme siinä Hänen kuolemansa puolestamme. Se merkitsee syntien anteeksiantamista ja sitä seuraavaa elämän rikkautta Hänen lapsenaan. Tämä Uusi liitto ja testamentti on tehty ja säädetty pelastukseksi kaikille ihmisille ja siksi tarvitaan julistusta kaikilla kielillä. Kaikki ihmiset ovat osallisia ja perillisiä tähän testamenttiin samalla lailla. Ei kukaan ole etuoikeutetumpi toista. Kaikkien puolesta on Kristus kuollut. Olemmeko me

suomalaiset, runsaan hengellisen perinnön saaneina, halukkaat toteuttamaan Vapautajamme viimeistä tahtoa niin, että hengellisen tiedon siunaus saavuttaisi kaikki kansat ja kielet.

SANNI SÄRKKÄ

"Jobin postista" Jumalan ylistykseen: Opetuksia Jobin Kirjasta osa 1

Jobin kirja on mielenkiintoinen, mutta samalla vaikea ja monella tapaa haastava. Sen sisältö paljolti keskittyy kärsimykseen, mutta sen sanoma menee ihmisen kokemaa kärsimystä pidemmälle. Se mikä on haasteellista on se, että vaikka Jobin kirjan sisällössä ja meidän ajamme maailmassa on paljolti yhtymäkohtia, sen historiallinen etäisyys sekä näkymä taivaissa tapahtuvasta vuoropuhelusta on kaukana meidän jokapäiväisestä elämän kokemuksesta. Kaikes-tästä huolimatta, Jobin kirjalla on sanoma meille - sanoma joka rohkaisee ja rauhoittaa meitä kun olemme "miksi" kysymysten äärellä.

Jobin kirja kuuluu Vanhan testamentin (VT) viisauksikirjallisuuteen yhdessä Sananlaskujen ja Saarnaajan kanssa. VT:n ja muinaisen Lähi-idän viisauksikirjallisuudella on useita yhtymäkohtia. Molemmissa lähteissä on selvästi kaksi erilaista tyyliä kuvata sitä mikä toimii ja mikä ei hyvän ja

menestyksekkään elämän saavuttamiseksi. Ensinnäkin Egyptissä jo parituhatta vuotta ennen Kristusta kirjoitettiin lyhyitä sananlaskuja joissa opettajana oli isä tai äiti kun taas oppilaana oli lapsi. VT Sananlaskut ovat samanmoisia (1:8). Mesopotamian viisauksikirjallisuudessa tyyli oli erilainen. Ne olivat pitkiä yksinpuheluita tai vuoropuheluita. Näissä puheissa sävy oli pessimistisempi kuin lyhyissä egyptiläisissä sananparsissa. Siispä Saarnaajan kirja sekä Jobin kirja ovat lähellä muinaista viisauksikirjallisuutta. Mutta yksi selkeä ero löytyy; VT viisauksikirjallisuudessa moni jumalisuudelle ei anneta sijaa vaan sen lähtökohta ja päämäärä on yhden Jumalan huomioon ottaminen elämässä hyvän elämän saavuttamiseksi. Viisaus ei ole mitattu maallisella menestyksellä tai tiedon määrällä vaan Jumalan pelolla (Sn. 1:7; Job 28:28).

Jobin kirja keskittyy antamaan vastauksia Jumalan toiminnasta maailmassa. Tämä kysymys oli akuutti jo Jobin aikana. Jos on olemassa vain yksi Jumala, joka on kaikkivoipa ja rakastava, kuinka sitten maailmassa on kärsimystä? Eikö Jumala voi estää kärsimykset? Eikö Jumala olekaan kaikkivoipa? Tai jos hän on, miksi hän ei ota kärsimystä pois? Eikö hän olekaan rakastava? Meidän ei tarvitse kaukaa hakea kokemuksia jolloin me itse tai joku meidän ympärillämme on kysynyt näitä samoja kysymyksiä ja syyttänyt Jumalaa flegmaatti-

suudesta puuttua asioiden kulkuun. C.S. Lewis aikamme yksi suurista uskonpuolustajista on huomioinut, että nykyihminen on kääntänyt tilanteen pääläelleen. Jumala on tuomittavana ja tuomarina on ihminen. Ihminen kysyy Jumalalta miksi on sotia, sairautta ja tuskaa. Jos Jumala vastaa välträvästi antaa ihminen Jumalan olla vielä mukana ajatuksissa, mutta jos vastaukset eivät kelpaa ihminen tuomitsee Jumalan ja pyyhkäisee hänet pois oman elämänsä kartalta. Jobin kirjassa, vaikka joskus näyttää siltä että Job jopa asettuu tuomarin asemaan, Jumala kuitenkin tukevasti istuu tuomarin istuimellaan. Tämä käykin selvästi esille kirjan viimeisissä luvuissa.

Kirjassa on selkeä johdanto (luvut 1-2), jota seuraa Jobin ja hänen ystäviensä puheita. Kirja päättyy Jumalan puheisiin ja niitä seuraavaan epilogiin. Johdanto on usein jätetty vähemmälle huomiolle. Luki-jat hyppäävät mieluusti Jobin ja hänen ystäviensä vuoropuheluun, ehkä sen tähden että Jumalan ja saatanan välinen vuoropuhelu ei oikein sovi meidän ajatuksiimme ja teologiaamme. Mutta juuri nuo kaksi ensimmäistä lukua antaa näkökulman koko kirjalle.

Riku Tuppurainen

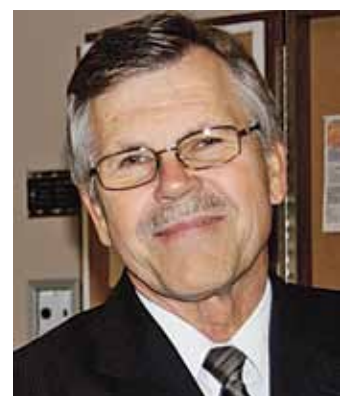
jatkuu seuraavassa numeroossa

RIKU TUPPURAINEN

Kiitos

Kiitos Herrani, että eteesi tulla saan. Saan tuoda huoleni, murheeni ja tuskani. Ne kiittäen eteesi jättää saan. Sinä hoidat, parannat, sidot haavat, teet jälleen terveeksi. Kiitos Herra että siunaat joita rakastan. Kiitos että ohjaat askelemme tielle kaidalle oikealle. Että valonas olla voimme. Sinun Suuruttasi ylistää.

Anja Ertolahti

Pohjois-Amerikan Suomalaisten Helluntaiseurakuntien veljespiiri kiittää pastori Paavo Korpelaa veljespiirin esimiehen tehtävien hoitamisesta. Korpela oli esimiehenämme vuodesta 2004 aina tämän vuoden kesäkonferenssiin saakka. Hän jatkaa veljespiirin vara-esimiehenä ja neuvoo-antavana vanhimpana. Toivotamme Paavolle ja hänen perheelleen runsasta Jumalan siunausta.

Veljespiirin puolesta
Riku Tuppurainen

Esi-isiemme perintö

Ensio ja Jessica (2 vuotta)

Olin juuri edellisiltana palannut Torontosta, kun aamulla Kotikirkon tilaisuudessa koin sävähdytävän hetken. Laulaminen sujui kohdaltani hyvin, kunnes tajusin, että laulu oli yksi isoisäni lempilauluista.

Olin niin hämmästynyt etten saanut sanaa suustani. Ajattelin vain, mitä vieressäni istuva Juhani Varvas ajatteli, kun yhtäkkiä lopetin laulamisen. Kyyneleet täyttivät silmäni, ja yritin pidättää nyyhkytystä.

Olimme viime päivien aikana Torontossa menneet veljeni Timon kanssa läpi monia laatikoita isämme jäämistöstä. Jotkut näistä laatikoista sisälsivät valokuva-albumeja, joita emme olleet koskaan nähneet. Vauvakuviakin sekä isästä että äidistä; kuvia vanhempiensa kanssa, sisaruksistaan ja muista sukulaisista. Miksi emme olleet näitä korvaamattomia muistoja nähneet ennemmin kuin vasta nyt, kun vanhempamme ovat poissa keskuudestamme?

Isäni ja hänen morsiamensa olivat karanneet Karjalasta ja matkustaneet Kanadaan lähettäen vain viestin: ”Ohimennen sanottuna, olemme naimisissa.” He olivat menneet kihloihin laivalla matkalla Halifaxiin, ja heidät vihittiin Torontossa Suomalaisessa heluntiseurakunnassa. Varhainen kuva onnellisesta nuoresta parista oli päivätty 1928-29. Isäni vauvakuviakin, muutaman kuukauden ikäisenä, ovat päivätty puolivälissä 1932. Kuvat ukista, esikoinen sylissään puhui hänen ilostaan olla isänä. Mutta suru oli jo käynyt nuoremparin kodissa. Heidän esikoisensa, tyttövauva oli kuollut

neljän kuukauden ikäisenä. Isäni on aina ilmaissut toiveensa tulla haudatuksi vanhemman siskonsa viereen. Etsintöjen tuloksena on Timo löytänyt tämän lapsen lepopaikan vanhalla hautausmaalla Torontossa. Toivomme, että voimme toteuttaa tämän isämme toivomuksen.

Kuvia isän armeija-päiviltä oli paljon, ja täytyy sanoa, että hän oli hyvin komea nuori sotilas. Äitini tapasi isän Kalliolan Retkeiliät järjestämällä kävelyretkillä. Muutaman vuoden ”takaa-ajon” jälkeen, äitini lopulta myöntyi ja antoi isäni ”tavoittaa” hänet. Monet kuvat todistavat kuinka sievä pari he olivat. Pian meillä oli edessämme ensimmäiset vauvakuviakin Timosta, isän esikoisesta. Yhtäläisyys oli hämmästyttävää. Niin isämme kuin isoisämme olivat ylpeitä kuin vain voi olla. Kuvissa Timo ukin sylissä kuvastui selvästi, niin kuin ukki olisi pitänyt sylissään omaa poikaansa. Sukupolvi oli siinä kuitenkin välissä. Silloin tuli mieleeni, ukin ilme sanoi sen ”ääneen” ja selkeästi: ”Jumala on uskollinen, ja hän on siunannut meitä lapsenlapsella.” Yhteiskuvaa kaikista neljästä isovanhemmastani ei ollut. En ollut koskaan nähnyt äitini isää. Hän oli kuollut kun olin hyvin nuori eikä minulla ole muistoja hänestä. Äitini oli sairastunut polioon vähän ennen syntymääni. Minut vietiin Rovaniemelle mummin ja papan hoitoon.

Varhaisesta lapsuudestamme löytyi monia kuvia, joita isämme oli säilyttänyt; Timo ja minä 3-4 ja sitten 7-8 vuotiaina. Kuvat eivät valehtele, hän oli ylpeä pojistaan! Ehkä hän oli nähnyt meissä ominaisuuksia ja piirteitä, joita hän oli perinyt isältään. Nyt on meidän vuoromme, ja kuten sanotaan, ”omena ei putoa kauas puusta”. Samoin vuosien varrella olen huomannut monia piirteitä kahdessa tyttäressämme, mitkä voin helposti tunnistaa periytyneen, joko minulta tai heidän äidiltänsä Kaarinalta. Kaikkien näiden valokuvien viesti tulee esiin kuuluvasti ja selkeästi, ”Jumala on hyvä, ja Hän hoitaa omiansa.” Tuli mitä hyvänsä, kuolemaa, vastoinikäymisiä tai koettelemuksia. Jumala on siunannut perhettämme sukupolvesta toiseen, kerta toisensa jälkeen, ja meillä on kuvia millä voimme sen

Ension ja Ullan hääkuva

19-vuotias Isäni sotaväessä Suomessa

Juha 3-vuotiaana

Iso-isäni Jalmari poikansa Ension kanssa

todistaa. Tähän mennessä voimme jäljittää sukupuutamme 1800-luvulle; Jumalan uskollisuus tulee esiin menneisyydessäkin. Nyt on meidän jatkettava ja vietävä soittoa eteenpäin, ja istuttaa tulevien sukupolvien mieleen, että

Jumala jota palvelemme, on uskollinen ja hyvä, ja ansaitE-si-isiemme perintö see meidän luottamuksemme.

JUHA VIITANEN

Ilonpisaroita

'Ilonpisaroita' on ähtäriläisen Maire Finnigin suosittu runo cd, joka tuli kanadan suomalaisille tutuksi Sudbryn kesäkonferenssissa. Maire lahjoitti äänitettään Todistaja-lehden tilaajalahjaksi, mutta sitä voi myös tilata suoraan häneltä.

Minulla oli etuoikeus tavata Maire kesällä Suomessa vieraillessani. Maire toivottaa siunattuja hetkiä jokaiselle, joka äänitettä kuuntelee. Hän toivoo myös, että joskus joku lähettäisi palautetta. Hän iloitsee kun saa olla mukana ja palvella omalla talentilla suurta Jumalaa. Jumala on antanut Mairelle syvän ja sointuisan äänen, jota hän käyttää äänitteellä taitavasti esittäen Anni Korpelan runoja.

Anni Korpelan tytär Eija Rytönen kuvailee Mairen cd:tä seuraavasti: "Lämmin kiitos cd:stä jonka runot olet tulkinut ihanan maan- ja elämän läheisesti. Olet todella sisäistänyt tekstien viestin, yksinkertaisesti kuvatussanoman monikerroksisuuden, äänensävyin, tauoin, korostaen haluamiasi kohtia tai häivyttäen jotain muuta taemmas. Avaat uusia maailmoja minulle tuttuihin teksteihin, itkin vuolaasti muutaman runon kohdalla. Minä äitini tytär."

Ei kaikkia ole kutsuttu runonlausujiksi, mutta ei kaikilla olekaan niin eläväistä luonnottakaan kuin Mairella. Hänen äänensä taltioituu kuulijan tajuntaan. Hän saa runot elämään. Otin yhteyttä Maireen ja kerroin hänelle Todistaja-lehdestä ja sen tärkeästä toiminnasta Pohjois-Amerikan suomalaisten keskuudessa. Maire ei ollut lehdelle ennestään tuttu, eikä ollut aivan varma millainen lehti oli kyseessä. Ei hän ollut minuakaan ennen tavannut. Hän pyysi Jumalalta viisautta, että hän johdattaisi parhain päin.

"Tapahtukoon Herran tahto," Maire rukoili. Hän meni kolmeksi päiväksi Suomen Evankelista kodille talkootyöhön. Mennessään huoneeseen jossa hän yöpyi, hän katsoi epäuskoisena huoneen pöydälle ja kylmät väreet menivät läpi hänen koko olemuksensa. Pöydällä oli Todistaja-lehti, ja lehdessä minun kirjoittama äitienpäiväkirjoitus valokuvien kera. Siinä oli se lehti josta olin hänelle puhunut, ja tämän lähden asiamiehille ja tilaajille cd:tä olisi tarkoitus lahjoittaa. Maire kertoo kuinka huokasi helpotuksesta, "ei tarvitse enää jahkailla. Kiitos Jumalalle!"

Etsivä löytää

"Ilonpisaroita" äänitteen otsikko on todeksi koettu. Maire kertoo kuinka hän sai kokea aidon ja todellisen ilon uskoontul-

lessaan. Alkuvuodesta 1992 hän oli merkittävän rauhaton ja tyytymätön; se kalvoi ja oli läsnä koko ajan, mikään ei ollut hyvin vaikka päällepäin kaikki näytti olevan kunnossa. Maire keskusteli tästä erään ystävänsä kanssa ja hän ihmetteli miksi ei voi olla tyytyväinen. Kaikki näytti päällepäin katsoen hyvältä, mutta Mairen sisältä puuttui jotain tärkeätä, jotain mitä ei voinut rahalla saada. Hän päätti hakea niin kauan kunnes löytää. Myöhemmin hän ymmärsi Raamatun lupaavan: "etsivä löytää."

Siitä alkoi muutoksen tie. Helmikuun alkupäivinä, vuonna 1992, Maire huomasi työmatkalla ilmoituksen Hyvän Sanoman illasta lähikoululla. Ilmoitus ei ollut aivan kadun vieressä, vaan kauempana tolpassa. Maire ihmettelee miten sen yleensä huomasi. Hän päätti mielessään mennä tilaisuuteen.

Keskiviikkona 17.2.1992 Maire asteli hivenen myöhässä Rekolan koululle. Tämä oli ensimmäinen kerta kun hän oli helluntalaisten tapahtumassa, kirkossa kyllä oli käynyt paljon. Maire yllättyi suuresti kun vahtimestari tervehti ja toivotti kädestäpitäen tervetulleeksi. Maire astui saliin ja istui penkkiin pälyillen, että minkälaisista väkeä siellä oli. Nuorten ryhmä lauloi ja soitti. Se kuullosti taivaalliselta. Maire ihan sulki silmänsä ja nautti. Hänestä se kuullosti enkelien laululta ja soitolta. Saarnasta hän ei muista yhtään mitään, mutta jossakin vaiheessa Eija Merilä nousi lavalle ja lauloi muutamia hengellisiä lauluja. Kun alkoi kuulua Konsta Jylhän "Uutta Virttä"-laulu ja Maire kertoo kuinka hänen korvansa ikään kuin avautuivat. Laulun jatkuessa, "Paljon kulutin aikaa maailmassa etsien," Maire murtui. Kyyneleet virtasivat valtoimenaan vaikka hän yritti niitä pidättellä. "Olin kuin omassa maailmassa, en tajunnut mitä ympärilläni tapahtui. Sitten kuulin saarnaajan kysyvän että haluaako joku antaa elämänsä Jeesukselle."

Kehotettiin nostamaan käsi merkiksi, "en ainakaan minä," ajattelin. "Mutta jokin ihmeellinen voima, ikään kuin vieteri olisi kiskaissut käteni ylös." Seuraavaksi kutsuttiin salin etuosaan ne jotka olivat nostaneet kätensä, että heidän puolestaan rukoillaan. "Minä yritin olla huomaamaton ja poistua vähin äänin ulos, mutta toisin kävi. Juoksujalkaa ja ääneen itkien menin eteen." "Oli siunattu hetki kun sain kohdata Vapahtajani Jeesuksen Kristuksen, kun saarnaaja Matti Koivusaari julisti kaikki syntini Jeesuksen nimessä ja veressä anteeksi annetuksi ja sovitetuksi."

"Kun kävelin myöhäisessä illassa kotiin pakkasen paukkuessa, ilo pulppusi sisältäni ja olisin halunnut hypellä ja tanssia ja kuuluttaa mitä ihanaa minulle on tapahtunut. Halleluja, kiitos Jumalalle!"

Välittömästi Maire hakeutui palvelutehtävään seurakuntaan. Keittiössä juuri sil-

loin oli tarvetta ja se sopikin hänelle. Nyt hänellä oli hengellinen koti ja uskovien yhteys. Maire sai ottaa ensi askeleita ja kasvaa uskossa sisarien ja veljien keskellä Korson helluntaiseurakunnassa. Maire oli ollut uskossa kolmisen viikkoa kun kysyi saarnaajalta, että "kuinka kauan pitää olla uskossa ennen kuin pääsee kasteelle?" Maire kertoo, että saarnaaja hämmästyí suuresti kun näin pian haluttiin kasteelle, se kun on joillekin kova paikka, "minusta se oli selvää että uskovien kasteelle." Hänet kastettiin 25.4.1993.

Sitten tuli suursiivouksen aika kirjahyllyyn kun Maire heitti pois kaiken mikä ei sinne kuulunut. Raamatun hän nosti kunniapaikalle, sitä hän myös luki paljon. Suursiivousta tehdessä hänen käteensä sattui Anni Korpelan kootut runot. Maire kertoo kuinka hän hämmästyí, "mikä aarre täällä onkaan, en tiedä koska ja mistä sen olin ostanut, mutta hyvä ostos." Siitäpä alkoi hänen ja Annin yhteinen tie runojen parissa.

Paljon Maire onkin saanut tulkita Annin runoja ja paljon häneltä on kyselty runo-äänitettä kahdenkymmenen vuoden aikana. Aina Maire on vastannut, "sitte kun on sen aika." Nyt on noista ajoista kulunut tuo 20 vuotta, ja nyt on tullut Jumalan aika Mairelle palvella Herraansa Hänen antamallaan lahjalla.

KIITOLLISENA, ANNE TUPPURAINEN

SIUNAAVIN TERVEISIN:

Maire Finnig,
Asematie 10 as 3, 63900
Myllymäki, Finland
maire.finnig@ahtarilainen.com

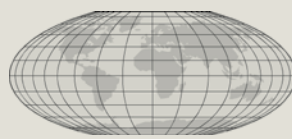

**- Ei mikään ole
kalliimpaa, kun uskon
luottamus Jumalaan,
sillä on ulottuvaisuus
ikuisuuteen ast.**

- R. Maki

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Vuosi takapeilissä

Lähdettiin vuoden pituiselle lähetysmatkalle heinäkuussa 2012. Edessä oli suuret haasteet, monia kilometrejä ja uusia ystävyksiä. Ruth oli ottanut "sabattivuoden" opettajan työstään ja sai näin olla mukana työssä ja kokea ensi kädessä kuinka teltantekijöitä mobilisoidaan ja koulutetaan. Hän myös auttoi kurseilla keittiössä ja teki myös alustavan työn online kurssi- versiota kehitteässä.

heidät tälle nettisivulle ja se oli juuri mitä he tarvitsevat. He heräsivät aikaisin aamulla ja ajoivat 4 tuntia Virroille. Tästä alkoi heidän prosessi teltantekijöinä suljettuun maahan.

Suomesta menimme Tuhkolmaan jossa olikin monia tapaamisia eri seurakuntien lähetyshenkilöiden kanssa. Suunnittelussa oli löytää avainhenkilöt joiden kanssa saisimme Ruotsiin oman teltantekijäryhmän tai järjestön. Oli mielenkiintoista ja rohkaisevaa kuulla eri seurakuntien työstä

Ensin lensimme mökkilomalle Suomeen Virroille. Sieltä käsin tein kokousmatkoja eri seurakuntiin; Kokkola, Espoo, Tikkurila, Seinäjoki ja Oulu. Siis loma-aikana. Oulussa oli kahtena iltana teltantekijä-tapahtumia. Viimeiseen iltaan tuli noi 120 nuorta ja se venyikin niin pitkäksi tilaisuudeksi että juuri ja juuri ehdin junaan. Tarkoituksena oli nukkua mahdollisemman paljon, koska aamulla piti olla jo valmistamassa seminaaria johon oli myös tulossa videointi tiimi.

Olin juuri nukahtanut kun joku napasi olkapäähän. Täti seiso siinä teiniikäisen poikansa kanssa ja kertoi kuinka hän ohi kävellessään tunsi voimakkaasti että tuolla henkilöllä on jotain hänelle kerrottavaa. Pyysin heitä istumaan vastakkaiselle penkille ja kerroin heti että nyt on kyseessä Jeesuksen kohtaaminen. Noin 15 minuuttia myöhemmin sain rukoilla heidän kanssaan syntisen rukouksen.

Suurinpiirtein samaan aikaan paris-kunta Etelä-Suomesta, "surffasi netissä" etsien lähetystyön mahdollisuuksia. Vahingossa he löysivät tiedon teltantekijäseminaarista Suomessa (he eivät huomanneet että se ei ollut ns. seminaari vaan sen filmaus) ja tunsivat että Jumala johdatti

Smyrnan kirkko

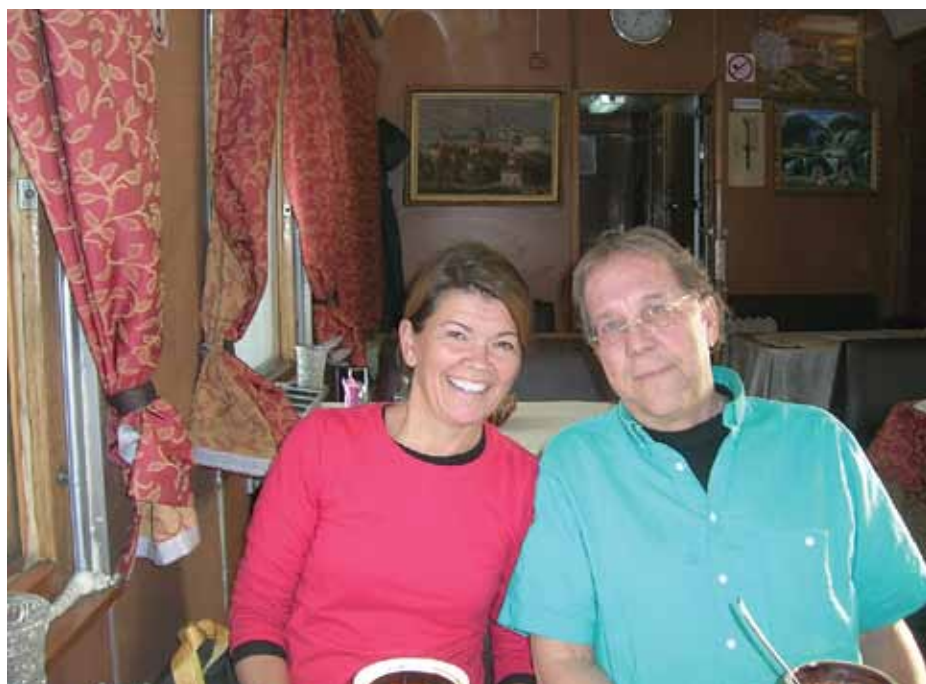
Matias-kappeli

ja myös iloita niiden kasvusta.

Aikoinaan Taiwanissa, työkaverini englannin kielen koulussa oli ruotsalainen tyttö. Hän kertoi myöhemmin että oli tullut uskoon pian sen jälkeen. Hän on sen jälkeen käynyt teltantekijäkoulutuksen Norjassa. Saimme kutsun hänen häihinsä joka oli kauniissa Annecyn kaupungissa Ranskassa, Alppien juurella. Hääateria oli vanhassa ladossa josta oli tehty juhlasali. Se oli kaunis ilta kun juhlimme heidän "alkavaa" uutta elämää.

Tämän jälkeen muutimme Göteborgiin, jossa saimme kauniin yläkerta-asunnon pieneltä saarelta. Olimme työyhteisössä Smyrna seurakunnan kanssa, missä lapsena olin tullut uskoon. Smyrna seurakunnan pastorit ja työläiset ottivat meidät lämpimästi vastaan ja tukivat Ruotsin teltantekijä näkyä. Sain myös mahdollisuuden pitää ensimmäisen saarnan ruotsin kielellä.

Saksassa kävimme junalla ystäviä tapaamassa ja jokavuotisella teltantekijäkurssilla. Ruotsista lähdimme Espanjaan jouluksi ja heti sen jälkeen olikin ensimmäinen teltantekijä kurssi siellä. Seuraavaksi lensimme Maltalle jossa on jokavuotinen Lähetystyön Konsultaatio. Saimme kuulla työmme tuloksista ja tavata aktiivisia teltantekijöitä. Se on aina rohkaiseva tapahtuma.

Ari ja Ruut Mongolian junassa

mäinen teltantekijä kurssi siellä. Seuraavaksi lensimme Maltalle jossa on jokavuotinen Lähetystyön Konsultaatio. Saimme kuulla työmme tuloksista ja tavata aktiivisia teltantekijöitä. Se on aina rohkaiseva tapahtuma.

Austraaliaan saavuimme keskellä heidän kesänsä. Jälleennäkemisen ilo oli suuri kun tavattiin Canberran uusi pastori Klaus Lehtimäki. Samoihin aikoihin saapui myös Veera lapsineen Suomesta. Nautimme siitä lämpimästä tervetulo-aijuhlasta, jonka seurakuntalaiset olivat järjestäneet. Kuusi viikkoa Austraaliassa meni nopeasti, seminaareja oli Sydneyssä, Melbournissa ja Canberrassa. Canberran seurakunta myös mahdollisti ensimmäisen teltantekijäkurssin Austraaliassa.

lisia sekä ulkomaalaisia kristittyjä työläisiä. Tästä syntyi suunnitelma pitää siellä teltantekijä kurssi 2014.

Taiwanissa aikoinaan koimme kuinka Jumala voi käyttää seuraajiaan työnsä kautta ja nyt saimme nähdä tulevaisuuden jossa on taiwanilainen teltantekijäjärjestö ja kiinankielinen versio kurssistamme. Olimme ymmällämme ja kiittolisina lähdimme sieltä Pekingiin.

Päätimme ottaa junan Pekingistä Helsinkiin. Seitsämän yöä junassa oli hyvä aika keskittyä lukemiseen ja mietiskelyyn maisemien vaihtuessa. Suomessa oli heti odottamassa teltantekijä viikonloppu Ryttylän Kansanlähetysopistolla. Jo vuonna 1998 olin siellä keskustelemassa teltantekijä koulutuksesta, ja nyt se vihdoinkin tapahtui. Seuraava kurssi oli Bergenissä Norjassa, sitten koulutus viikko Oslossa Gå Ut Senteret lähetyskoululla ja sieltä Larsmon lähetyskotiin seuraavaan kurssiin.

Viimeinen etappi oli Afrikan mantereen teltantekijä konferenssi Tansaniassa, mutta jääköön se kertomus seuraavaksi kerraksi... Kiitokset teille rukouksista ja lahjoista, jotka mahdollistivat teltantekijätyön laajentumisen maailmalla.

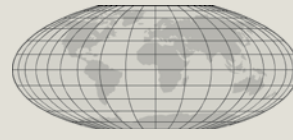
ARI JA RUTH ROCKLIN

378 päivää
20 maata
5 maanosaa
42 lentoa
29 junamatkaa (19 000 km)
60 eri makuupaikkaa
16 laivaa
12 linja-auto matkaa
102 kirkko saarnaa
24 teltantekijä seminaaria
11 teltantekijä kurssia

LähetystyönViesti sivut ovat uudistettu
www.lahetys.info

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Delila Lamani

Lasten opettaja ja rohkaisee nuoria

Delila Lamani iloitsee siitä, että kylän lapset tulevat uudelleen ja uudelleen pyhäkoulun. – Tulin uskoon kuusivuotiaana. Vanhempani ovat kristittyjä. Lähes kaikki kylän lapset menivät pyhäkoulun. Tai oikeastaan he juoksivat pyhäkoulun, kertoo Salomonsaariin kuuluvassa, Malaitan saarella asuva Delila Lamani.

Delila Lamani on sihteerinä Kilusakwalon kylässä toimivassa, Suomen ammattikoulua vastaavassa oppilaitoksessa. Hän ottaa vastaan lukukauden alkaessa uusia oppilaita. – Useat kouluun kirjautuneista ovat hieman nuorempia kuin minä. Olin iloinen, että nuorilla on suuri halua oppia ja saada ammatti. Kun olen keskustellut heidän kanssaan, niin lähes kaikki ovat käyneet lapsena pyhäkoulua. Pyhäkoulu on ollut heille viikon tärkein tapahtuma. Koska lähes kaikki kylän lapset menevät pyhäkoulun ei kenenkään tarvitse ajatella, että poikkeaa muista lapsista tai on jotenkin erikoinen. Delila kertoo kuinka hän lapsena kuuli pyhäkoulussa Raamatun kertomuksia. – Opettaja opetti järjestelmällisesti Raamattua. Hän alkoi maailman luomisesta. Muistan kuinka kolmannessa tai neljännessä pyhäkoulussa, jossa olin

mukana, opettaja puhui Nooasta. En tiedä miksi, mutta Nooan elämä kosketi minua voimakkaasti. Silloin tein päätöksen lähteä seuraamaan Jeesusta.

Delilan päätös vahvistui myöhemmin hänen osallistuttuaan nuorten tilaisuuksiin. – Vuosi toisensa jälkeen

Delila Lamani toimii sihteerinä

Kiipeilyä ennen pyhäkoulun alkamista

uusia lapsia tulee pyhäkoulun. Vartuttuaan he siirtyvät nuorten iltoihin. Sunnuntaisin lapset ovat ensin pyhäkoulussa, ja sitten he menevät jumalanpalvelukseen vanhempien kanssa. Kukaan ei pakota heitä menemään, vaan he ovat niin innostuneita, ettei heitä saa millään pysymään poissa. Useista, entisistä pyhäkoululaisista on vartunut pyhäkoulun opettajia. – Lapsia on helppo opettaa koska he haluavat kuunnella ja oppia. Viidakkokylän kouluissa

ei ole koulukiusaamista ja kodeissa perheväkivalta on erittäin harvinaista. Ollessani pienennä tyttönä pyhäkoulussa tein myös päätöksen, että eräänä päivänä haluan olla pyhäkoulun opettaja. Teen vapaaehtoistyötä hyvällä mielellä, kertoo Delila.

Kaupungin vaarat

Nuorten kasvaessa he siirtyvät opiskelemaan Malaitan saaren suurimpaan asutuskeskukseen Aukiin. Osa nuorista muuttaa opiskelija-asuntoloihin Salomonsaarten pääkaupunkiin Honiaraan. Sinne on Malaitalta koko päivän matka suurella katamaraanilla, joka toimii yhteysaluksena. Myöhemmin nuoret aloittavat opiskelun Papua-Uudessa-Guineassa, Port Moresbyn tai Laen kaupunkien yliopistoissa.

– Kaupungeissa nuoret joutuvat aivan erilaiseen ilma-piiriin kuin kotikylässään. Kaikki eivät hakeudu paikallisten seurakuntien yhteyteen. Usein kristillisyyttä aliarvioiva nuorisokulttuuri tempaa heidät mukaansa. Alkoholi ja huumeet vangitsevat monet nuoret. Viime viikolla tapasin nuoria, jotka kertoivat kuinka he elivät syvällä synnissä. Eräänä päivänä he keskustelivat ja muistelivat lapsuuttaan. Eräs nuorista purskahti itkuun. Muut eivät aluksi tieneet, miten lohduttaisivat ja auttaisivat häntä tässä tilanteessa. Sitten eräs pojista kertoi hänelle, että lapsena hän kuuli pyhäkoulussa kuinka Jeesus haluaa antaa kaikki synnit anteeksi ja myös voiman elää kristittynä. Koko nuorten joukko meni lähimmän kirkon aidan luokse. He kolkuttivat aidassa olevaa ovea ja paikalla ollut vanha kristitty toivotti heidät tervetulleeksi. Seurakunnan puutarhassa kaikki polvistuivat, ja tekivät sydämen päätöksen antaen koko elämänsä Jeesukselle. Tämä rohkaisi minua työssäni pyhäkoulun opettajana, luonnehti Delila Lamani. Delila Lamani saa kotikylässään seuralaisekseen iloisia lapsia.

– Lapset ovat pyhäkoululaisiani ja ystäviäni. He tulevat usein kotini pihapiiriin leikkimään ja kyselemään neuvoja.

EERO KETOLA

Puskapapit ovat olleet ahkeria

Niin Etiopiassa kuin Tansaniassakin on puskapappiseminaarit pyörineet tavalliseen tahtiin, eli molemmissa maissa noin yhden seminaarin kuukausi vauhdilla.

Iloitsemme siitä, että Tansaniassa paikalliset seurakunnat ovat niin hyvin ottaneet jo itse vastuuta seminaarien järjestämisestä ja rahoittamisesta. Tarkoitus onkin, että Raamatun opetus jatkuu ja seminaarien opetus ja rahoitus hoidetaan pääosin paikallisin voimin. Felisiani on ollut kiireinen ja sukkuloinut suurta maata pitkin ja poikin. Nyt hän on ansainnut kunnonloman ja saa nauttia kotona olosta oman perheensä kanssa.

Etiopiassa Zelalem on pitänyt kesän aikana kaksi perheseminaaria. Seurakunnat ovat ottaneet nämä seminaarit ilolla vastaan ja niiden suosio on kovassa nousussa. Syynä on varmaan se, että monissa seurakunnissa perheiden opetus on laiminlyöty tai sen tarpeellisuutta ei olla huomioitu. Perheongelmia on luonnollisesti myös kristityissä perheissä Afrikan maissa.

Kanadassa kotimaan jaksolla olemme saaneet nauttia kesän aikana poikien perheiden vierailusta. Lastenlasten kanssa aika on mennyt mukavasti ja mahtavat muistot on tallennettu kuville, videoille ja syvälle sy-

dämen sopukkoihin. Nyt jaksaa taas eteenpäin uusin voimin!

SAM JA PÄIVI TUOKKOLA

Hinta:
\$25.00 plus
postikulut

Voi tilata osoitteesta:

Thunder Bay Saalem Seurakunta,
21 Walker St. Thunder Bay, ON.
807.767.6938. saalem@shaw.ca

Kirjan tulot menevät kokonaisuudessaan Herran työhön. \$10.00 Todistajalle
\$15.00 Tanzania mission
(Sam ja Saara Leppäsen kannatukseen)

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapsiksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadoukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja.

“Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi,

pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

SURUTYÖN TUKEMINEN - osa 9

Heidi on terapia-alan professori yliopistossa ja vaativan erityistason psykoterapeutti, joka pitää terapia-alan ja terapeuttisen sielunhoidon koulutuksia, seminaareja ja workshoppeja eri puolilla Suomea ja Pohjois-Amerikkaa. Heidi asuu Waterlooossa, Ontariossa, aviopuolisonsa Davidin ja kahden lapsensa kanssa.

Tässä artikkeli-sarjassa tarkastellaan suruprosessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeän laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme taakkoja, lisäämättä niitä?

Kysymykseen, milloin suru on ohi, on mahdotonta vastata. Aivan kuin kysyisi kuinka ylhäällä on korkea. Vastausta ei ole, vaikka surutyöstä kertova kirjallisuus asettaa monenlaisia aikarajoja, neljästä kuukaudesta kahteen vuoteen, joihin ei siis tule tuijottaa kirjaimellisesti. Oman käsitykseni mukaan läheisen ihmisen kuolemaa ei voi käsitellä alle vuodessa, ja monille kaksikaan vuotta ei ole liian pitkä aika. Joskus tarvitaan 3-4 vuotta, joskus enemmänkin aikaa. Suru työ on siis yksilöllistä. On myös olemassa ihmisiä, jotka surevat loppu elämänsä. Tällä maanpäällä taivaltaessamme, suru ei lopu kokonaan koskaan. Meille on kuitenkin luvattu, että Uudessa Jerusalemissa:”... Hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt. Ja valtaistuimella istuva sanoi: ”Kat-

so, uudeksi minä teen kaikki...” (Ilm. 21: 4-5).

Kun joudumme elämässämme ahdistukseen, jossa huomaamme, että kukaan ei ole paikalla lohduttamassa, silloinkin Jumala on lähellä. Kun ainoastaan Jumala on jäänyt jäljelle, opimme tuntemaan Hänet uudella tavalla. Näin kävi myös Jobille, ”Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt...”. Sielunsa silmin, kärsimystensä keskellä Job näki Jumalan, kaikkivaltiaan Jumalan, jolla sittenkin, oli koko aja elämän punainen lanka kädessään. Vaikka mikään Jobin olosuhteissa ei ollut muuttunut, hän oli silti turvassa, Korkeimman suojassa. Meistä jokainen saa uskoa, että ”*Me tiedämme, että Jumala vaikuttaa kaiken niiden parhaaksi, jotka häntä rakastavat, niiden, jotka ovat kutsuttuja hänen suunnitelmansa mukaan*” (Room. 8:28.)

Eräs auttajan tehtävistä on kertoa surevalle ihmiselle, että surutyön prosessi on yksilöllinen, usein pitkäkestoinen ja että se ei välttämättä pääty tunteeseen, jossa surun tunne on ohi tai tilaan, jota surija koki ennen menetystä. Tosiasia on, että menetyksen jälkeen mikään toden näköisesti ei ole kuten ennen. Menetyksestä tulee elämässä vedenjakaja, ennen ja jälkeen.

Auttajan tulee myös kertoa, että surutyön aikana voi olla välillä vaikeita aikoja ja vaikeat tunteet saattavat tulla takaisin. Prosessi on kuin spiraali. Samoja tunteita käydään läpi uudestaan ja uudestaan. Tuskan ja kivun tunne palaa myös ajoittain, mutta pro-

Ylistyskoulu – osa 20

Iankaikkinen ylistys ja palvonta

Kristittyinä meidät kutsutaan ja käsketään tekemään monenlaisia asioita täällä maan päällä. Esi-merkkejä löytyy Raamatun täydeltä, mutta tässä poiminto useista, meille ja Jumalalle hyvin tärkeistä asioista: Evankelioiminen, saarnaaminen, opettaminen, kielilläpuhuminen, sairaiden parantaminen, profetoiminen, lähetystyö, uhraaminen, köyhien avustaminen, vankilassa olevien ja sairaiden tervehtiminen ja paljon muuta.

keistä asioista: Evankelioiminen, saarnaaminen, opettaminen, kielilläpuhuminen, sairaiden parantaminen, profetoiminen, lähetystyö, uhraaminen, köyhien avustaminen, vankilassa olevien ja sairaiden tervehtiminen ja paljon muuta.

Jos katsot tuota nopeasti valikoitua listaa hyvin tärkeistä asioista niin tulet myös huomaamaan että näitä asioita emme tule kuitenkaan toteuttamaan taivaassa. Siellä ei ole tarvetta profetoida, evankelioida, parantaa sairaita tai ruokkia nälkäisiä. Vajavainen on lakannut ja täydellinen on tullut tilalle. Nämä asiat ovat pelkästään maan päällistä aikaamme varten, ja meidän tulee niitä harjoittaa mahdollisimman uskollisesti, parhaan kykymme mukaan.

Mutta on asioita jotka ovat iankaikkisia. 1 Kor. 13:13 sanoo tuttuun tapaan, ”Niin pysy-

vät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme. Mutta suurin niistä on rakkaus.” Ylistys ja palvonta ovat meidän rakkautemme kieltä kaikkivaltiaasta Jumalaa kohtaan. Jumalan palvonta on yksi, ehkä ei harvoista, mutta silti niistä asioista, joita harjoitamme jo maan päällä, mutta myös ikuisesti Taivaassa. Jos näin on, eikö meidän kannattaisi paneutua asiaan kunnolla jo täällä?

Jumala on ikuisesti ylistyksen ja palvonnan arvoinen. Kun profeetta Jesaja sai ilmentyksen Jumalan kunniaa ja kirkkaudesta hänen taivaallisessa temppelissään, hän sai myös samalla maistiaiset taivaan palvonnasta. Hän näki serafit, erikoiset enkeliolennot, joista sanotaan seuraavasti: ”*He huusivat toinen toiselleen: ”Pyhä, pyhä, pyhä on HERRA Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaan-sa”*” (Jes. 6:3). Tuo palvonta oli niin voimaalista, että ovenpielet vapisivat heidän huuton-sa äänestä, ja huone tuli täyteen savua. Jesaja sai tämän ilmentyksen noin 740 vuotta ennen Kristuksen syntymää. Noin 835 vuotta myöhemmin toinen Jumalan mies, apostoli Johannes sai ilmentyksen, tai paremminkin useita ilmentyksiä taivaasta. Ilmestyskirjassa, sen 4. luvussa hän näkee jotain samantapaista kuin Jesaja: ”*Taukoamatta, yötä, päivää, ne sanoivat: ”Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli, joka on ja joka on tuleva”*” (Ilm. 4:8b). Aikaa oli kulunut yli 800 vuotta. Taivaan ylistyslaulu ei ollut paljon muuttunut tuona aikana. Edelleen kaikui taukoamatta, yötä, päivää nuo valtavat sanat ”Pyhä, pyhä, pyhä”. Tälläkin hetkellä tätä kirjoittaessani, ja myöhemmin sinun tätä lukiessasi, Jumalan taivaassa kuuluu iankaikkinen ylistys Hänelle, joka sen todella ansaitsee! Pelkkä ajatus saa minut pysähtymään. Oi, kunpa voisimme elää tietoisena Jumalan näkymättömästä todellisuudesta jatkuvasti!

sessin edetessä, sen kohtaaminen ja käsittely on helpompaa. Omille terapia-asiakkailleni joskus sanon, että kun tuska tulee takaisin, sillä ei enää ole samaa voimaa kuin silloin kun se jymähti päälle ensimmäistä kertaa. Sen ei enää tarvitse syöstä sinua samaan, yhrä syvään kuoppaan, johon se syöksi ensimmäisellä kerralla. Nyt kuopassa on myös valoa ja siellä on tikapuut. Sieltä pääsee ulos. Mutta, kyllä, tuska tulee takaisin. Olisi väärin valehdella surijalle, että surutyön prosessi on neljä vaihetta ja sitten se on ohi. Surutyökirjallisuus antaa tästä välillä väärään kuvan, joka traumatisoi surijaa turhaan. Jotkut surijat käyttävät näitä oppaita nopeuttaakseen surutyöprosessiaan ja vältelläkseen tuskallisia tunteita... ’4 viikkoa ja sitten se on ohi’. Näin ei kuitenkaan käytännössä ole. Vasta kun surevalle on taas kiinnostusta elämää kohtaan, kun toivo on palannut, kun kiitollisuuden tunne on tullut takaisin, surutyön tehtävät ovat onnistuneet.

... jatkuu...jossa jatketaan auttajan tehtävien tarkastelua.

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

Tulee päivä kun jokainen astumme rajan toiselle puolen. Tulee päivä, kun jokainen Kristukseen uskova viettää iankaikkisuuden jakamattomassa yhteydessä rakkaan Jumalansa kanssa jota täällä palvelimme vajavaisesti. Tulee päivä, jolloin yhdymme jokaisen uskovan kanssa, ja saamme yhdessä serafien, vanhin-ten, ja enkelien kanssa palvoa ja ylistää Jumalaa kuin emme koskaan ennen. Ilmestyskirja antaa tästä ihmeellisestä todellisuudesta useita välähdyksiä, tässä yksi esimerkki monista:

”*Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: ”Hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!” Ja ne neljä olentoa sanoivat: ”Aamen”, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä”* (Ilm. 5:13-14).

Tulee päivä kun sinä ja minä olemme tuossa joukossa mukana ja saamme kokea sen min-
kä juuri luimme. Mutta jo nyt voimme olla osa iankaikkista ylistystä yhtymällä taivaan ehtymättömään ylistykseen laulaen vaikkapa ”Pyhä, pyhä, pyhä! Suuri Jumalamme, aamun tullen Sinulle me tuomme kiitoksen.” Löydät tämän laulun Hengellisestä Laulukirjasta, ja sen on laitettu kunniapaikalle, lauluksi nro. 1. Aionko odottaa että pääsen perille kunnes saan ylistää ja palvoa Jumalaani? En tietenkään! Hän on liian hyvä, liian ihmeellinen, liian suuri että odottaisin sinne asti. Tämä päivä on jälleen uusi mahdollisuus julistaa hänen kunniaansa! Samalla saan maistaa tulevan maailmanajan voimia, iankaikkisen Jumalan läsnäoloa! Kun sitten uskonni muuttuu näkemiseksi, olen valmis jatkamaan täydellisesti sitä mitä täällä maan päällä tein epätodellisesti. Kertausharjoitukset ovat ohi. Iankaikkisuus on alkanut.

PETRI KOSONEN

Kristuksen sovitus työn antamia valtavia etuja - osa 2

Kristuksen valmistama sovitus antaa uskovalle riemullisen tulevaisuuden toivon (Room. 5: 2,5). Toivo tarkoittaa halua ja tahtomista, johon liittyy odotus sen täyttymisestä (Funk & Wagnalls 1979). "Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen" (jae 2). Uskova saa kokea odottamisen iloa ja katsoa eteenpäin tulevaisuuteen, jossa hän on Jumalan luona taivaan loistossa. Siellä hän näkee Jumalan täydellisesti sellaisena kuin Hän on ja saa itse olla osallisena suurenmoisesta kirkkaudesta.

Jumalan kirkkauden toivo ei ole turhaa eikä pettävää: "Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen" (jae 5). Pyhä Henki todistaa Jumalan pyyteettömästä, iankaikkisesta rakkaudesta ja antaa uskovalle sisäisen varmuuden, että se on todellista ja henkilökohtaista. Pyhä Henki vakuuttaa, että Jumala rakkaudessaan vie uskovaa taivaan kotiin (MacDonald 1995).

Joulun odotus on varsinkin lapsille jännittävää ja kiehtovaa aikaa. He esittävät toivomuksia

ja haaveilevat lahjoista. He odottavat toivorikkaana kaikkea sitä hauskaa ja kaunista, mikä joululuun liittyy. Toisinaan odottaminen on antoisampaa kuin itse tapahtuma. Joskus voi tulla suuri pettymys. Toiveet eivät aina täyty niin kuin on odotettu. Jumalan lapsina saamme kuitenkin, niin sinä kuin minäkin, olla vakuutuneita, että meidän "joulumme" toteutuu jonakin päivänä kaikesa loistossaan ja kirkkaudessaan.

Kristuksen valmistama sovitus antaa uskovalle riemullisen pelastusvarmuuden (Room. 5:8-11). Kristuksen kuolema ihmisten puolesta silloin, kun he vie-

lä olivat syntisiä, antaa Paavalille aiheen käyttää ilmaisua "paljon varmemmin". Hän vakuuttaa, että koska Kristuksen kuolema on sovittanut ihmiset Jumalan kanssa, niin paljon varmemmin Hänen elämänsä on pelastava heidät. Thomas Constable (2012, kirj. suom.) huudahtaa: "Kristus kuoli meidän puolesta; Kristus elää meitä varten; Kristus on tuleva meitä varten"!

Jeesuksen kuolemassa, ylönousemuksessa ja elämässä on valtava voima. Siinä on voima pelastaa, varjella Jumalan tuomiolta ja säilyttää uskova turvassa iankaikkisesti. Uskova on Jumalan lapsi, jonka Hän haluaa pitää omanaan. Pelastusvarmuus antaa tasapainoa ja turvallisuutta elämään. Siinäpä on riemun ja juhlan aihetta!

Turvallisuuden tarve on luonnollista jokaiselle ihmiselle. Poikamme kirjoitti kerran kouluesseen nimeltä The Surfer's Life. Siinä hän kertoo, kuinka hän alkoi opetella surffaamista meren rannalla. Tärkeää koko tapahtumassa oli se, että hänen isänsä pysyi alkuvaiheessa koko ajan hänen mukanaan. Poika oli vielä pieni ja vaikka hän osasi uida, olivat aallot kuitenkin liian voimakkaita hänen yksin niitä hallita. Isä joutui monta kertaa pelastamaan

hänet aallokosta turvaan. Poika kertoo, ettei hänen tarvinnut pelätä, koska isä oli lähellä, ja niin hän sai rauhassa opetella mielestään urheilulajia. Meidän uskovien turva ja pelastaja on meidän Isämme, ikiaikojen Jumala.

Tämän raamatunjaksosuuritotuus on, että Kristuksen sovitus työ antaa uskovalle valtavia etuja, siksi rohkaisen sinua ne riemuiten omistamaan sekä turvallisella mielellä ja luottavaisella varmuudella niistä nauttimaan. Kehotan sinua riemuitsemaan rauhasta ja sovinnosta Jumalan kanssa, sillä ne ovat kuin juuret maaperässä, joiden kautta ilo virtailee ihmisen sisimpään. Eräs vanha saarnaaja on sanonut englanninkielellä: 'peace is joy resting, joy is peace dancing' (Constable 2012). Kehotan sinua riemuitsemaan lapsenomaista yhteydestä Kristuksen kanssa. Et ole koskaan yksin, koska Jeesus on vierelläsi. Kehotan sinua riemuitsemaan iankaikkisen tulevaisuuden toivosta, joka kantaa läpi elämän koettelemusten. Kehotan sinua riemuitsemaan pelastusvarmuudesta, jonka arvo on mittaamaton. Sitä ei voi verrata mihinkään tämän elämän aarteisiin.

Saamme turvallisella mielellä iloita "...ettei kuolema eikä elämä,

eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme" (Room. 8:38-39).

Tämä kirjoitukseni käsittelee aihetta, joka on ajankohtainen tänäkin päivänä. Ihmiset tarvitsevat rauhaa, toivoa ja turvallisuutta. Elämme epävarmassa ja sairaanloisessa ajassa. On sotia, luonnonkatastrofeja, rikollisuutta, onnettomuuksia, sairautta, taloudellisissa vaikeuksissa ym. Ihmiskunta on monella tavalla menossa tuhoa kohti. Sen pahoinvointi on ilmeistä. Kuulemme uutisia kaikenlaisista raakuuksista huipentuen kahdenkymmenen pienen koululapsen järjettömään murhaan. Uskovina voimme kuitenkin olla kiitollisia siitä, että on jotakin varmaa, lohduttavaa ja kestävä, johon voimme kiinnittää katseemme kaikkina aikoina ja kaikenlaisissa olosuhteissa. Läpi Raamatun saamme vakuuden siitä, että Jumalan ääretön rakkaus ja jumalallinen riemuvoitto ovat pettämättömiä tosiasioita.

MARJO ARPONEN

Rakkauden tarve

Kaikilla meillä on erilaisia perustarpeita, jotka ovat tärkeitä jokaisen elämässä. Jeesus kertoo meille vaikuttavan kertomuksen nuoresta pojasta, joka päätti lähteä isänsä kodista kohden maailmaa (Luukas. 15:11-32). Pojan elämä kulki alaspäin ja vihdoinkin löytyä itsensä, sikoja paimentamassa. Hän alkoi kärsiä nälkää ja puutetta. Ystävät olivat jättäneet hänet ja elämästä oli tullut tuskaisaa aamusta iltaan. Elämänsä raunioilla hän tekee matkan, omaan sydämeensä. Hän menee itseensä. Hän tekee elämänsä inventaarion. On selvää, että hän oli ollut "yhtä kaukana itsestään", kuin myös kotoaan.

Milloin sinä ja minä olemme rehellisesti tutkineet itseämme ja elämämme motiiveja ja omaa sisimpäämme? Millainen olen perheeni keskellä, työpaikalla, seu-

rakunnan keskellä? Minkälainen "tuoksu" minusta leviää ympäristöni? Paavali sanoo: "Meissä tulisi olla Kristuksen tuoksu." Meillä tulisi olla Hänen mielenlaatunsa, oikea asenne lähimmäisiin, sekä oikea suhtautumistapa.

Poika päätti muuttaa elämänsä suuntaa. Hän lähti kotiin, takaisin Isän luo. Kun hän vielä oli kaukana, juoksi isä häntä vastaan ja armahti häntä. Poika ei mennyt kotikaupunkiinsa tai kotiinsa, vaan isän luo ja isä, oli lyhentänyt hänen matkaansa menemällä häntä vastaan, osoitti hänelle rakkautta. Se karkotti pelon pojan sydäimestä, kun hän sai kokea isän käsivarsien ympäröivän hänen likaisen olemuksensa. Rakkaus, joka hänet kohtasi, valtasi hänet täysin. Hän ymmärsi saavansa kodissa paljon paremman aseman kuin olisi ansainnut. Hän sai tuntea, että häntä rakastetaan. Se osoitettiin hänelle monin tavoin. Hän sai pukea uudet vaatteet ylleen, kengät jalkaan ja sormus sormeen. Isän rakkaus yllätti

hänet täydellisesti ja pian olivat suuret juhlat käynnissä.

Raamatun suuri viesti on, että Jumala on rakkaus. Jeesuksen käsky on selkeä: "Rakasta lähimmäistä niin kuin itseäsi", "rakastaa myös vihollisianne" ja "siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus". Jokainen meistä kaipaa hyväksyntää ja rakkautta ja läheisyyttä.

Vaikuttava tositahtuma kertoo meille erään koskettavan tapaamisen terveyskeskuksessa vanhuksesta, joka kaipasi rakkauden kosketusta. Eräs veli oli mennyt tervehtimään iäkästä sotaveteraani-sisarta, jolla oli syntymäpäivä. Niinpä tämä veli oli silittänyt häntä ja siunannut häntä siihen sairastuoteelle. Kun hän oli oven suussa menossa ulos huoneesta, niin viereisestä sängystä kuuluu heikko ääni toisen potilaan suusta: "Voitko silittää myös minua?" Uskova veli kääntyi takaisin ja silitti tätä tuntematonta pyytäjää ja jonkun ajan kuluttua

lähtee pois. Käytävällä hän tapaa hoitajan, joka kertoo, että kukaan ei ole käynyt tätä vanhusta katso- massa, vaikka hän on ollut täällä pitkään.

Niin pysyvät nyt usko, toivo rakkaus, nämä kolme, mutta suurin niistä on rakkaus (1 Kor. 13:13).

MARTTI KALLIONPÄÄ

Lunastuksen salaisuus

Ristin suurta salaisuutta en mä saata ymmärtää. En voi luotaa kyllin syvään, ihmeeksi se aina jää.

Että Luoja luotuansa kuoloon saakka rakastaa. Velat ottaa omaksensa, synneistä sen lunastaa.

Ansiota vähäisintä en mä löydä yhtäkään, jonka vuoksi puolestani Herra kanto ristiään.

Tuskallisen köykäiseksi elämäni havaitsen. Mutta siitä huolimatta Jumala on armoisin.

Niin, en tunne salaisuutta, missä rakkauden syy? Ristinmiehen kuolemassa ihmiskieli mykistyy.

Eino Salo

Tervehdys Sault Ste. Marie'sta

Me perheenä onnittelemme Onni Tenhumäkeä hänen täyttäessään 90 vuotta. Onni on syntynyt Savonrannassa, Suomessa 23.10.1923. Hän meni avioliittoon Aune Maria Karvisen kanssa 6.5.1948.

Mieli paloi uuteen maahan, ja niin muuttimme Winnipeg:iin Kanadaan vuonna 1960 ja kahden vuoden kuluttua Sault Ste. Marie:iin. Täällä on ollut hyvä asua. Onni teki rakennustyötä Suomessa ja sitä on jatkunut Kanadassa. Sitten tapahtui tärkein asia meidän molempien elämässä - Jeesus otti meidät hoitoonsa vuonna 1981 ja olemme onnellisia Jumalan kämmenellä. Onni on ollut uskollinen kutsujalleen. Hän laulaa kuorossa ja miestenryhmässä. Onni on yksi sotaveteraaneista, nuorenmasta päästä. Ison perheen isänä hän on rauhallinen ja rakastava. Meille syntyi Suomessa neljä lasta: kaksi tyttöä ja kaksi poikaa; myöhemmin Kandassa syntyi vielä kaksi tyttöä. Paljon siinä on touhua ollut. Nyt kun meille Onnin kanssa on tullut "ilta", neljä tyttöä pitää meistä huolta, vaikka vielä ominpäin elämme. Aina on apu ollut tarjolla josta me kiitämme Jumalaa.

Lapsia on kuusi: Kirsti (Wayne) Watson, Marja-Liisa Voloshin, Pertti (Ginette), Ossi, Lea (Nick) Tassone ja Tuula (Daniel) Jodoin. Lastenlapsia on kahdeksan: Eric,

Liisa, Joseph, Nicholas, Risto, Eero, Kaila, Hanna ja yksi lapsenlapsenlapsi, Cien-na. On ilo tässä iässä nähdä nuorta väkeä luonamme. Siinä on elämän riemua kun he tulevat kukkakimpun kanssa meitä katsomaan.. Ukki on aina mukana seuraamassa urheilutapahtumia, mikä on iso asia lapsille. Hän on itsekin hiihtäjä, ja voittanut monta kilpailua. Herra antakoon voimia sinulle Onni jatkaa edelleen.

Lapsemme olette kiitosaiheemme.

Taivaan lahja vanhuuteemme.

Te olette auringon valo elämässämme.

Olette rakkaita meidän siunauksemme.

Olette muuttaneet omaan pesäkkeeseen.

Jeesus on luvannut olla luonamme.

AUNE TEHNUMÄKI

REINO VESA

REINO ARMAS VESA 1922 - 2013 Peacefully on September 5, 2013, with his family by his side, Reino Armas Vesa left us to be with the Lord. He leaves to mourn his passing his loving wife of 68 years, Siiri; his children Aila (Rudy), Allan (Bunny), Aliisa (Jeff); grandchildren Timo (Kim), Anita (Ian), Kathy (Ron), Michelle (Dion), Micheal, Asta, Kaarina, Annikki; great-grandchildren Aaron, Kirsi, Colyn, Matthew, Eric, Allayna, Annalyse, and family and friends. Reino was born in Ikaalinen, Finland on

June 30, 1922. He married the love of his life, Siiri in 1945. In 1959, Reino and Siiri, together with their two children, Aila and Allan, immigrated to Canada. Their youngest child, Aliisa, was born in Winnipeg where they resided till 1987 when they retired to Lac du Bonnet. Reino worked for Heyman's Masonry for 26 years. He enjoyed life in Lac du Bonnet and spending time with his family, friends and the Finnish Community. Psalm 23

**Antti ja Eini Rahko
viettivät 50-vuotis
häpäpäiväänsä
29.9.2013**

Helli Korhosen muistolle

Pienen ajan sisällä on Thunder Baysta tullut yllättävän monta surusanomaa. Monta ystävää on nukkunut pois tänä kesänä. Torstaina 15. elokuuta sain tiedon, että ystäväni Helli Korhonen oli astumassa ajan rajan tuolle puolelle, minne mekin siirryimme ajallamme. Sinne, elonvirran toiselle puolelle pitää jokaisen käydä yksin, eikä sinne voi edes kukaan rakkaimmistamme meitä saattaa. Mutta kuka on sitten vastaanottamassa astuessamme toiselle rannalle, kuka ohjentaa kätensä ja toivottaa tervetulleeksi?

Mykistyin. En pystynyt hetkeen tajuaamaan mitään. En ollut kuukauteen kuulut häneltä vaikka hän oli luvannut soittaa pian, tässä syy. Pyysin saada puhua hänen miehensä Reinon kanssa. Reino sanoi: "Helli on viimeisellä suoralla." Oi, jotenkin en halunnut kuulla noita sanoja vaikka aina olin tiennyt Helliin kaipaavan Jeesuksen luo. Mutta on aina vaikea luopua ystävästä, joka on ollut tärkeä elämässä.

Ystävyys alkoi vuonna 1975 kun muuttimme Thompson Manitobasta Thunder Bayhin. Olin outo kaupungissa, ja koska mieheni vielä jäi töihin pohjoiseen, kaikki tuntui vieraalle uudessa asuinpaikassa. Helli halusi heti tulla ystäväkseni. Hän auttoi monella tapaa. Olimme sukulaissieluja. Usein hän tiesi ajatukseni, sanoja ei tarvittu.

Vuosia myöhemmin, mieheni sairastui Suomessa lomalla ollessaan. Helli oli vie-

relläni ja tukena nuo vaikeat ajat, kun mieheni joutui viettämään paljon aikaa pois työstään. Paljon sanoja ei tarvittu, vaan hän aina totteli Pyhän Hengen hiljaista ääntä.

Jos Herramme antaa ystävän, hän on enemmän kuin ystävä. Helli oli sitä minulle ja meidän koko perheelle. Siksi olin aivan mykistynyt. Halusin olla läsnä saattamassa häntä rajan yli. Sanoin Reinolle jos Helli vielä tajuaa, sano hänelle että olen ajatuksin siellä. Vieläkin toivoin mielessäni, ettei eromme olisi ollut täällä ajassa lopullinen. Se oli. Helliin tomumia ja kätketään maan poveen, enkä voi henkilökohtaisesti olla siellä, mutta ajatuksin olen. Matkat ovat pitkiä, korpitie synkkä. Mielessäni kuiskaankin Helliin, "Kiitos Helli ystävydestäsi." Tiedän, Isä taivaan kodissa antaa kullekin palkan, jokaisesta teosta mitä täällä teemme. Hän on maksava kaiken Helliin, mitä hän on täällä tehnyt minulle, perheelleni ja niin monille muille. Helli oli rukouksen ihminen ja kokosydäminen kristitty.

Helli, jään odottamaan tapaamista taivaan kodissa. Siellä seisot vastaanottokomiteassa ja toivotat tervetulleeksi. Oi mikä päivä se onkaan oleva! Rakkaat omaiset, Reino, Ulla, Pertti ja kaikki perheen jäsenet, tämä on ollut surun aikaa koska ikävöimme Helliä. Mutta iloitkaamme sillä hän on jo perillä siellä, minne mekin olemme matkalla.

AJATUKSIN JA RUKOUKSIIN LUONANNE
SALME

Mrs. Helli Dagner Korhonen,

age 85 years, passed away peacefully at home on Thursday, August 15, 2013 after a lengthy battle with cancer. Helli was born in Pyhäjärvi, Finland on October 9, 1927. She came to Port Arthur in 1951 where she worked for years at St. Joseph's Hospital, retiring in 1988. Helli was a talented seamstress and gardener and took great pleasure in cooking for family and friends.

A woman of strong faith, she was an active member of Saalem Pentecostal Church where she was very involved in the church's outreach programs. Helli loved people and possessed a gift for hospitality which she utilized on many occasions to bring family and friends together. She enjoyed the time travelling that provided her the opportunity to spend time in Finland, Australia, California and Hawaii. Helli dearly loved her family, especially her grandchildren and great grandchildren and it was during time spent with them that she was happiest.

She will be lovingly remembered and dearly missed by her husband Reino, children Ulla Peirce (Larry), Pentti Viljakainen (Joni), stepchildren: Kristina Andrews (Jeff), Kari Korhonen (Elena), Lisa Nurkkala (Hannu) and Cara Morton (Bev), twin sister Hilikka Ovaskainen, sister-in-law Alma Parssinen, grandchildren: Shelley Peirce (Randy), Kelly

Peirce (Shaun), Adam Viljakainen, Erika Bishop (Andrew), Luke Viljakainen, Gabe Viljakainen, Kristina Sarafincian (Michael), Justin Andrews, Lauren Andrews, Ethan Andrews, Sonja Korhonen, Ania Bessonov, Jakob Nurkkala, and Julia Nurkkala; great grandchildren: Max and Cole Myronuk, Peyton and Parker Peirce, Avery Bishop and Judah and Lily Sarafincian as well as by many nieces, nephews and other relatives in Finland, Australia and Canada.

She was predeceased by her parents, husband Eelis Viljakainen, husband Reino Ahosaari, 5 brother: Toivo Juusi, Tauno, Arvo, And Eino; 3 sisters: Aili, Toini, Sirkka and stepson Calvin Ahosaari.

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
214-231 Huot St.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.5025
aviisi3000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Mirjam Lajunen
133 Greenfield Rd.
Sault Ste Marie ON P6C 3T1
705.759.0947

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Brimley, MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

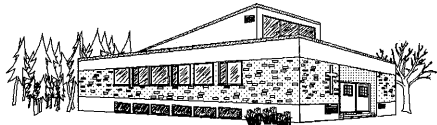
Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.317.4661
rahko@comcast.net

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com

- Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Anna Annala
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi3000@yahoo.ca

- Su • klo 7:30 Radiolähetytys Chapleau 95.9
FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko

LifeSpring Church

891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705-253-8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-542-3945 Internet: www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin:

**10:00 am Sunday Celebration,
Kids church, Nursery**

11:30 am Aamukokous

Keskiviikkoisin: 2pm sana ja rukous

Torstaisin: 7pm ignite

Puhelinhartaus: 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetytys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**
(863) 414-0936

Nuorisotyöntekijä Timothy Leow
(561) 735-1844

Puh/fax kirkolle: (561) 318-6114

Sähköposti: **info@kotikirkko.us**

Internet-kotisivu: **www.kotikirkko.us**

Su klo 10:00 am Sunday Celebration
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ke klo 7:00 pm Midweek Charge
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. **www.saalem.org**

- Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivärukoushetki 11:00
To * Sana ja Rukous 19:30
Pe * Nuorisolta / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

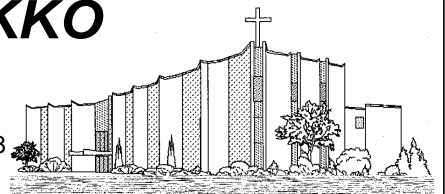
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. **www.kotikirkko.bc.ca**

Pastori **Riku Tuppurainen 604.620.6108**
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

- Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO
Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
e-mail: **saalem@shaw.ca** • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

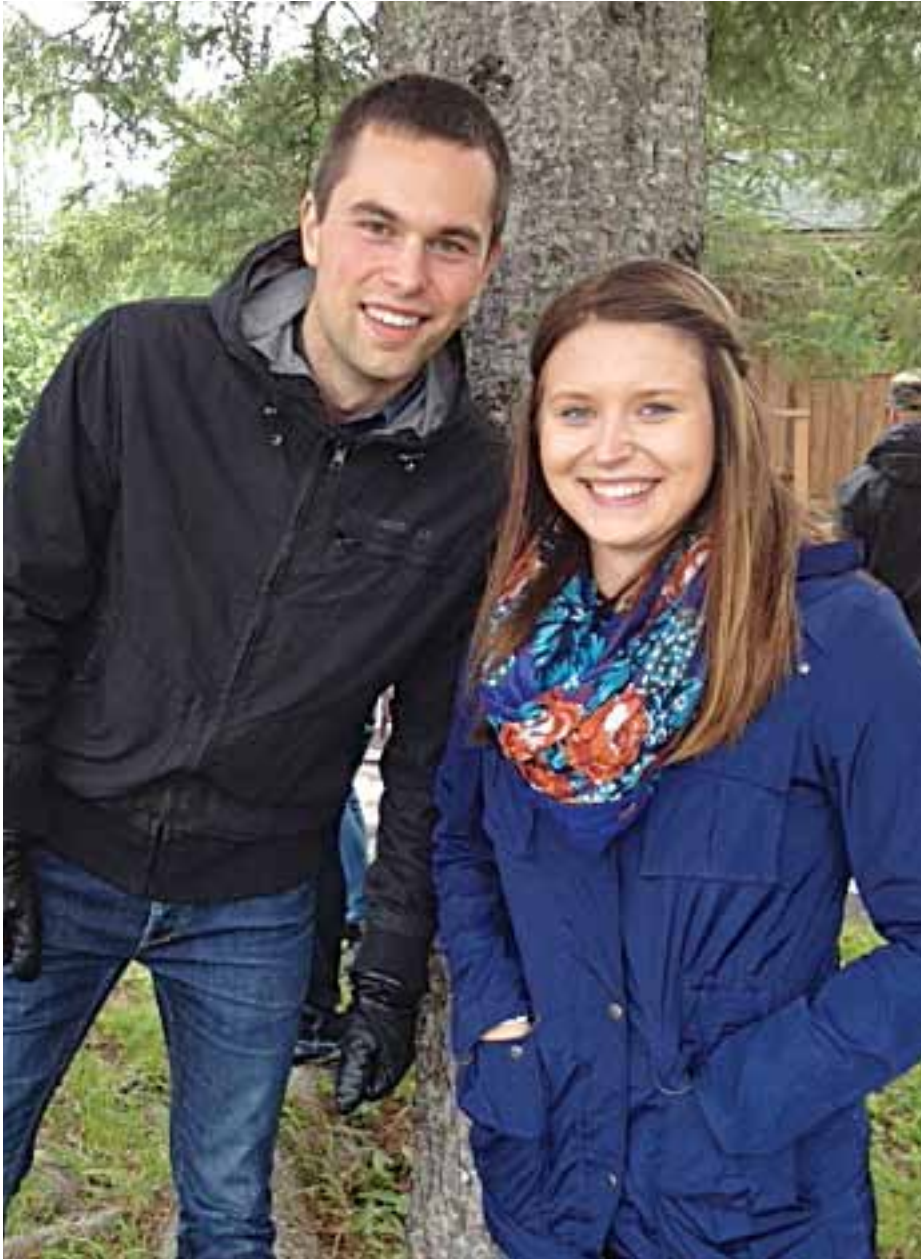
Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660

Englanninkielinen toinen työntekijä **Rob Freeman** (807) 707-0985
Nuorisopastori: **Arttu Koskenranta** (807) 632-5967

- Su • klo 9:30 Aamukokous
Sunday • 11:00 Saalem Worship Experience & Kids Church.
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetytys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.45
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: **www.saalem.com**

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Uusi Nuorisopastori Thunder Bayssä

Hiljattain minulla oli mahdollisuus haastatella uutta nuorisopastoria ja hänen vaimoansa Thunder Bayn Saalem kirkossa. Keskustelu eteni seuraavasti:

Miten tulitte uskoon?

Laura: Tulin uskoon 2007 alkuvuodesta Seinäjoella nuortenillassa. Olin käynyt keran aikaisemmin kyseisessä nuortenillassa, mutta ensimmäisellä kertaa kaikki oli hyvin outoa. Jonkun ajan kuluttua mielessäni alkoi pyöriä ajatuksia, että mistähän siellä nuortenillassa oli todella kysymys. Sen johdosta menin uudestaan kavereiden kanssa ja tuona iltana tulin uskoon.

Arttu: Itse löysin tieni seurakuntaan 2007 loppuvuodesta Lauran kautta. En koskaan kokenut ns. uskoontulohetkeä vaan Jumala aloitti minussa ikään kuin prosessin, jonka aikana aloin ymmärtää, että lapsuuden kertomukset Jeesuksesta ja todellisesta Jumalasta olivatkin täyttä totta, ja että Jumala on todellakin lähellä!

Milloin saitte kutsun kokoaikaiseen evankeliumin työhön?

Arttu: Kutsu työhön tuli ehkä noin pari vuotta sitten, ja se alkoi päivä päivältä kasvaa sisimmässämme. Erityinen hetki oli 2011 lopulla, jolloin Jumala, varusmiespalveluksen aikana puhui ja näytti selkeästi, kuinka Hänellä on suunnitelma meille, se paras mahdollinen Jumalan valtakunnan työssä.

Miten tapasitte toisenne?

Olimme olleet samassa koulussa yläasteella muutaman vuoden tietämättämme toisistamme juurikaan mitään. 2007 alkuvuodesta meidät molemmat valittiin ns. ”tukioppilaiksi” (peer-counseling students), jolloin ensimmäisen kerran tulimme toisiksi toisistamme. Yksi asia johti toiseen ja tässä sitä nyt sitten ollaan! :)

Kuinka tämä polku johti Kanadaan?

Kutsu Kanadaan tuli muistaaksemme helmi- tai maaliskuussa, jolloin pastori Pekka Perho oli vierailemassa Suomessa. Saalem seurakunta etsi uutta nuorisopastoria, jonka johdosta Pekka, ollessamme Evijärvellä erällä nuortenleirillä otti asian puheeksi. Pohdinnan ja rukouksen jälkeen saimme puolin ja toisin vahvistuksen, että tämä on Jumalan suunnitelma meille. Muutto Suomesta Kanadaan tapahtui heinäkuun 11. päivänä!

Mitä odotat tapahtuvan hengellisellä rintamalla Kanadassa?

Uskomme molemmat, että Jumala tahtoo Thunder Bayssa, tulla tunnetuksi sellaisena kuin Hän todella on; rakastavana ja voimallisena Isänä, joka kutsuu lapsiaan kotiin. Jumalan armossa ja rakkaudessa, kun he saavat sen kohdata, on valtavan suuri voima, joka muuttaa ihmisen elämän!

KOONNUT
TAPANI ALOPAEUS

Uusi tilaus ☐ **Uusinta** ☐
Lahjatilauks ☐

Todistaja

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101(12-13),
tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2013.

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen

Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

TODISTAJA-KIERROS BRITISH COLUMBIA 2013

Vancouver, BC Marras. 10
1920 Argyle Dr. V5P 2A8 Klo 10:00

Kelowna, BC Lokakuu26
109-920 Saskatoon Rd. V1X 7P8
Klo 13:00

Calgary, AB Jouluk. 15
223 Douglasbank Dr., SE T2Z 1X1
Klo 14:00

Victoria, BC Tammikuu 2014

Tämä on joka toinen vuosi tapahtuva Todistajan ”LÄHELLE TULEMINEN”. Haluamme tavata lukijoita, tukijoita ja yhteyshenkilöitä koko laajan Kanadan alueella. Esittelemme Mission Pressin palveluita. Ennen kaikkea iloitemme yhdessä Herrastamme todistuksen ja musiikin välityksellä. Kierroksen suorittaa Outi Alopaeus. Tarjoilua jokaisessa tilaisuudessa. Tervetuloa mukaan!

**Ontarion kierros tapahtuu
syksyllä 2014**

Joulu AD
TK